

Powołując się na moje rozporządzenie z dnia 15. stycznia r. b. l. dz. 15203/25. 4. dot. zarazy przyszczy (Orędownik nr. 4. z dnia 16 stycznia 1926 r.) zamykam również wszystkie stacje kolejowe, położone na obszarze tutejszego powiatu, także i dla załadunku tych zwierząt racicowych zagranicę, któreby pochodziły z sąsiednich wolnych od zarazy, a tem samem nie zamkniętych powiatów.

Śrem, dziś 1. lutego 1926 r.

L. dz. 485/26. 4.

Starosta

Wilczek

Wyjazdy z Polski.

Niżej podana ma zamiar opuścić na stałe terytorjum Polski.

Agnieszka Nowakowa, z Śremu

Śrem, dnia 1 lutego 1926 r.

Starosta

Wilczek.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 18. stycznia 1926 r.

Wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie uzupełnienia § 34 p. 1. i § 36 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11. maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociagowych i wozów na rzecz Państwa.

Na podstawie art. 29. ustawy z dnia 21. lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociagowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 21. poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 34 p. 1. rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11. maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociagowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 310) w wierszu pierwszym zgóry po wyrazach „we właściwym urzędzie gminy”, dodaje się „w terminie nie przekraczającym jednego miesiąca”.

§ 2. W § 36 tegoż rozporządzenia w wierszu drugim z góry, po wyrazach „kartą ewidencyjną”, do daje się zdanie „o ile od poprzedniego właściciela kartę ewidencyjną otrzymały” oraz po wyrazach końcowych zdania pierwszego względnie jej odpis dodaje się „w terminie nie przekraczającym jednego miesiąca”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: Żeglikowski.

Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Raczkiewicz.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Kiernik.

Minister Przemysłu i Handlu: Osiecki.

Minister Skarbu: Zdziechowski.

Powyższe podaję zainteresowanym do wiadomości

Panom Burmistrzom i Komisarzom obw. powyższe podaję do wiadomości i dalszego urzędowania.

Śrem, dnia 28. stycznia 1926 r.

Starosta

Wilczek.

Do PP. właścicieli lasów prywatnych.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zwróciło się do mnie z prośbą o zajęcie się ochroną znikających już prawie roślin z rodzaju „Widłaków” a w szczególności „Widłaka goździstego” (*Lycopodium clavatum*).

Powodem zanikania widłaka jest głównie nieracjonalne jego użytkowanie. Widłak jest rośliną lekarską; w lecznictwie używane są jego zarodniki. Zamiast jednak ścinania tylko zarodnikonośnych pędów zbierający wyrrywają całe rośliny, posilając się często grabiami. Nie małe szkody wyrządza też masowe wyrwanie widłaka, przed świętami Wielkiej Nocy w celu przybierania nim, zgodnie ze zwyczajem stołów Wielkanocnych.

Dążąc do uratowania widłaka od ostatecznej zagłady, zarówno ze względów ochrony przyrody, jak i ekonomicznych, Ministerstwo uważa za konieczne rozłożyć opiekę nad tą rośliną i racjonalnem jej użytkowaniem. Użytkowanie to podlegać może jedynie na obcinaniu pędów zarodnikonośnych w okresie dajrzewania zarodników (w sierpniu) z pozostawieniem jednak pewnej ich ilości dla rozmnażania widłaka.

Obcinanie pędów dla celów dekoracyjnych, przed Wielkanocą, należy możliwie ograniczyć.

W każdym jednak wypadku pędy obcinane być mogą jedynie nożycami, aby słabo umocowana w ziemi roślina nie podlegała uszkodzeniu lub wyrwaniu. Proszę tedy uprzejmie PP. Właścicieli lasów prywatnych by zechcieli o powyższym zawiadomić i pouczyć podwładny personal leśny.

Poznań, dnia 20. stycznia 1926 r.

L. dz. 951/26.I.

Wojewoda: Bniński.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Śrem, dnia 29. stycznia 1926 r.

Starosta

L. dz. 1232/25.2.

Wilczek.

Z powodu wybuchu zarazy przyszczy zwierząt racicowych

w majątności Świączyn i niebezpieczeństwa dalszego rozszerzenia się zarządzam na zasadzie §§ 16-30 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt domowych z dnia 26. czerwca 1909 r. (Dziennik Ustaw Pr. strona 510) i §§ 161 i 165 przepisów wykonawczych Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej do powołanej ustawy z dnia 7. grudnia 1911 r. (Dz. Ustaw Rz. Niem. strona 4.) tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa i Lasów z dnia 1. maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) i Reskryptu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 30. lipca 1923 r. l. dz. 2971/B. II. co następuje:

Ustanawiam obwody obserwacyjne z powodu przyszczy z mocą brzmienia §§ 161-169 powołanych przepisów, a mianowicie:

A. Obwód ściślejszy

do którego wcielam miejscowość majątność Świączyn.

§ 1.

Z tego obwodu ściślejszego nie wolno wywozić (wywozić wypędzać wynosić) żadnego zwierzęcia racicowego, tudzież nie wolno wprowadzać jak i przepędzać przez ten obwód luzem, lub też w zaprzęgu zwierząt racicowych. Przy głównych wchodach do miejscowości objętych tym obwodem winny być umieszczone na widocznym miejscu ta-

blice z wyraźnym napisem nie ulegającym zatarciu „p r y s z c z y c a „ miejscowość zamknięta. Wprowadzanie przepęd i przejazd zaprzęgniętymi zwierzętami racicznymi wzbroniony. Przy głównym wchodzie winny być podobne tablice o wyraźnym napisie „p r y s z c z y c a“. Zwierzęta racicowe (bydło rógate owce, kozy, trzoda chlewna) w tym obwodzie podlegają zamknięciu w oborach. Wypęd zwierząt racicowych na pastwiska jest wzbroniony, a znajdujące się już na pastwisku winny być natychmiast wpędzone do stajen i tam trzymane. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zagrodą miejscowości zapowietrzonej, o ile umieszczone są w oddzielnej stajni i przed opuszczeniem zagrody zostaną każdorazowo kopyta dostatecznie oczyszczone i odkażone. Drób zagród zapowietrzonych winien być izolowany w ten sposób aby nie mógł opóścić podwórza zagrody, to samo dotyczy gołębi. Wpęd obcych zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonej jest wzbroniony. Psy w obwodzie ściślejszym winny być wiązane lub prowadzone na smyczy.

§ 2.

Wchody do zagród zapowietrzonych obór ze zwierzętami racicowymi, miejsca przed drzwiami obór i wiodące do obór ścieżki, drogi, odpływ gnojówki i nawóz winny być przynajmniej raz dziennie polane wodą wapienną, lub wysypane zproszkowanym wapnem, a podwórza zwłaszcza okalające oborę zapowietrzoną trzymane w czystości i porządku, uniemożliwiające rozwlekanie zarazy. Drogi prywatne prowadzące od głównej szosy do zapowietrzonych zagród zamyka się dla wszelkiego ruchu publicznego.

§ 3.

Wstęp do obór i ubikacji zajętych przez zwierzęta chore względnie podejrzanę, rzeźnikom, handlarzom, kastratorom, oraz osobom, zajmującym się procederem domokrażnym itp. jest surowo wzbronione, dozwolone jest natomiast właścicielowi lub jego zastępcy lekarzowi weterynaryjnemu oraz osobom, którym właściciel zlecił doglądanie i pielęgnowanie zwierząt, osoby które były zajęte w stajni zapowietrzonych, lub przy chorych lub podejrzanym zwierzętach mogą opuścić zagrodę zapowietrzoną jedynie po każdorazowym dokładnym oczyszczeniu i odkażeniu rąk, jak wogóle tych części ciała, które stykały się ze zwierzętami chorymi lub podejrzanymi, odzieży i obuwia. Nie wolno zatrudnić po obsłudze zwierząt racicowych w zapowietrzonych zagrodzie tych osób, które mają styczność z obcymi zwierzętami racicowymi. Przedsięwzięcia zagród zapowietrzonych, które odwiedza większa ilość osób, winny być zamknięte aż do wygaśnięcia choroby przeprowadzenia dokładnych dezynfekcji i uznania jej za dostępną przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i upływu przepisanego czasu obserwacyjnego.

§ 4.

Wszelkie przyrządy stajenne, które miały styczność ze zwierzętami chorymi, podejrzanymi lub ich produktami lub odchodami, przed użyciem poza zagrodą zapowietrzoną winny być oczyszczone i odkażone.

§ 5.

W miejscowościach zapowietrzonych w obwodzie ściślejszym, tudzież w promieniu 15 km. od tych miejscowości, zabrania się odbywania targów, jarmarków, wystaw pokazów lub licencjonowania, jak też wogóle spędów zwierząt racicowych.

§ 6.

Zużytkowanie i sprzedawanie w stanie surowym mleka, jego przetworów surowych pochodzących od zwierząt ze zagród objętych obwodem ści-

ślejszym jest wzbronione. Mleko takie winno być przegotowane to znaczy ogrzane do kilkakrotnego zgotowania, lub przynajmniej pozostawać pod działaniem temperatury 70°C. przez 30 minut lub 85°C. przez jedne minute. Właściwy starosta jedynie we wyjątkowych wypadkach, po dokładnym zbadaniu miejscowych, warunków, za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego, może zezwolić na wyjątki, jak odprowadzenie mleka do mleczarni, w której zapewnione jest dostateczne ogrzanie wszystkiego mleka i jego odpadków, tak wydanego w mleczarni dla ludzi, dla gospodarstw, na których znajdują się zwierzęta racicowe, jako też zużytkowanie przez żywy inwentarz racicowy, stanowiący własność mleczarni. Miejsca zajazdów wozów przed mleczarnię rampy itp. służące do wyladowania konew z mlekiem winny być codziennie oczyszczone i zlane mlekiem wapna. Konwie od mleka należy przed wydaniem z mleczarni odkażać 3% roztworem wody, poczem wypłukać wrzącą wodą, lub też odkażone parą wodną, doprowadzoną pod odpowiednim ciśnieniem.

§ 7.

Nawóz usuwany obór zapowietrzonych winien być zbierany osobno w obrębie podwórza zagrody i polany grubą warstwą mleka wapiennego, świeżo sporządzonego. Gnojówka i nawóz zwierząt, przez używających i świń zagród zapowietrzonych może być wywieziony z zagrody tylko za zezwoleniem policyjnym po porozumieniu się urzędowym lekarzem weterynaryjnym pod warunkami, jakie on przepisze, i to gnojówka odpowiednich zbiornikach, a gnój na dobrze uszczelnionym wozie z tem, że zostanie zaraz przyorany, użyta zaś droga publiczna, której wolno używać tylko w wypadkach konieczności lana wapnem.

§ 8.

Paszy objętościowej, ściółki, wytworów surowych, produktów pochodzenia zwierząt racicowych, nie wolno wywozić ze zagrody zapowietrzonych jak tylko za zezwoleniem władzy policyjnej, pod warunkami, jakie ta przepisze, po porozumieniu się z dotyczącym lekarzem weterynaryjnym. Welnę owiec wolno wywieść jedynie tylko w workach gęsto utkanych i szczelnie zawiązanych (zaszytych). Wszelkie części padliny zwierząt racicowych, z wyjątkiem rogów i skóry, winny być przy zachowaniu jak największej ostrożności uniemożliwiającej rozwlekanie zarazy, oddane do unieszkodliwienia w sposób przepisany § 9. zd. ostatnie.

§ 9.

Poddanie ubojowi zwierząt racicowych zagród zapowietrzonych, w razie koniecznej potrzeby może odbywać się tylko tylko w tejże zagrodzie zapowietrzonych i przy zachowaniu środków ostrożności, uniemożliwiających rozwlekanie zarazy. Skóry i rogi zwierząt racicowych padłych zabitych, chorych i podejrzanym, wolno wywozić ze zagrody zapowietrzonych tylko w stanie zupełnie wysuszonym lub po uprzednim dokładnym dezynfekcjonowaniu i według wskazówek powiatowego lekarza weterynaryjnego.

B. Obwód obserwacyjny dalszy

do którego wciałam następujące miejscowości:
Gogolewo Świączynek i Zakrzewice.

§ 10.

Przypędzanie, przyprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie dalszym jest wzbronione.

§ 11.

Wywóz (wprowadzenie), wyniesienie zwierząt racicowych z tego obwodu dla celów użytkowych hodowlanych, uzależnione jest każdorazowo tylko od Pana Wojewody.

Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród tego obwodu, nie wolno używać wspólnie pastwisk wodopojów, wód do pławienia lub przepędu głównymi ulicami.

§ 12.

Zwierzęta racicowe zagród nie zapowietrzonych, a należące do obwodu ściślejszego, oraz zwierzęta racicowe należące do dalszego obwodu obserwacyjnego, muszą być stale trzymane w oborach. Wyprowadzenie na natychmiastowy ubój z ściślejszego obwodu obserwacyjnego, dozwolone jest wyłącznie tylko do rzeźni, położonej w teże zapowietrzonej miejscowości, a z dalszego obwodu obserwacyjnego do najbliższej położonej rzeźni, oraz na targ rzeźni do Poznania, po uprzednim zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, przed wyprowadzeniem do dalszego obwodu obserwacyjnego z ważnością 48. godzin, z którego by wynikało, że tak zwierzęta mające być wyprowadzone, jak i wszystkie zwierzęta, racicowe tej zagrody zbadane zostały i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych, oraz mają zezwolenie miejscowej władzy policyjnej. Wywóz zwierząt racicowych może nastąpić tylko wtedy, gdy przed wyprowadzeniem z obory racice będą dokładnie oczyszczone z nawozu i odkażone mlekiem wapiennym, a zwierzęta racicowe wywożone kolejną muszą być wprost dowiezione na wozach bez styczności z innym bydłem do najbliższej stacji kolejowej, z przeznaczeniem do jednej z rzeźni, publicznej Państwa Polskiego, posiadającej bezpośrednie połączenie z torem kolejowym. Do tego jednak konieczne jest prócz wyżej wspomnianego zaświadczenia zdrowotności wystawionego przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, względnie lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez Pana Wojewodę do wykonywania urzędowych czynności jeszcze każdorazowe pisemne zezwolenie Wojewody Poznańskiego, o ile dotyczy ściślejszego obwodu obserwacyjnego, a każdorazowo zaś pisemne zezwolenie miejscowej władzy policyjnej o ile dotyczy dalszego obwodu obserwacyjnego, które winien interweniujący lekarz weterynaryjny zawsze dołączyć do listu przewozowego. Przed załadowaniem jednak zwierząt winien interweniujący lekarz weterynaryjny powiadomić:

1) Zarząd stacji kolejowej załadowczej o posiadaniem zezwolenia Wojewody na załadowanie zwierząt, oraz o potrzebie nalepienia na wagonach kolejowych dotyczące zwierząt, kartek o czytelnym napisie „zwierzęta podejrzane o pryszczycę”. Podobną uwagę winien umieścić na listach przewozowych.

2) O dniu odejścia transportu zwierząt i to telegraficznie na koszt strony miejscową władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając nr. wagonu kolejowego

Wyładowanie lub przeładowanie zwierząt wśród drogi jest wzbronione, chyba że jest to niedozwolone, by te zwierzęta osiągnęły miejsce swego przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować na ładowni. Po załadowaniu ładownia winna być dokładnie odczyszczona i zdezynfekcjonowana.

§ 13.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego wolno załadować i wyładować zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) na kolejach żelaznych, tylko za każdorazowym indywidualnym zbadaniem wysyłanych zwierząt przez odnośnego Państwowego lekarza weterynaryjnego i wystawieniem świadectwa zdrowotności na koszt strony.

§ 14.

Zakazuje wywozu za granicę zwierząt racicowych ze wszystkich miejscowości powiatu śremskiego.

§ 15.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia które nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia, będą karane po myśl działu 3. przepisy karne powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

Śrem, dnia 3. lutego 1926 r.

L. dz. 1379/26.4.

Starosta

Wilczek.

Sprostowanie

dotyczy: wyborów do Sejmiku Powiatowego ogłoszone w numerze 1-szym Orędownika urzędowego z dnia 16-go stycznia 1926 r.

Po wyjaśnieniu sprawy wyborów przez burmistrzów Panów Flensa z Bnina i Welniewicza z Kórniku, Powiatowa Komisja Wyborcza ustala:

Że w mieście Kórniku jako członków Sejmiku Powiatowego wybrano Panów Leonarda Dreczkowskiego i Stanisława Sarolettę, a z miasta Bnina Pana Wojciecha Nowaka.

Śrem, dnia 3-go stycznia 1926 r.

Powiatowa Komisja Wyborcza.

(—) Dr. Matuszewski.

Przewodniczący:

(—) Dr. Jan Szodrski (—) K. Schreiber (—) Jankowiak.

Dział nieurzędowy.

Liczba czynności 3. N. 1/26.

Postępowanie upadłościowe.

Co do majątku firmy: Handel żelaza Stefan Matuszewski w Śremie na wiosek dłużnika Stefana Matuszewskiego wdraża się z dniem dzisiejszym tj. z dnia 28 stycznia 1926 r. o godz. 12³⁰ po połudn. postępowanie upadłościowe.

Zarządcą masy upadłościowej mianuje się pana Feliksa Maćkiewicza byłego dyrektora Banku Handlowo-Przemysłowego w Śremie.

Wierzytelności należy zgłaszać w sądzie najpóźniej do dnia 27 lutego 1926 r.

Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzyteli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestji, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznacza się niżej wymienionym sądzie termin na dzień 9. marca 1926 r. o godz. 9^{1/2} przed poł. zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności na dzień ten sam.

Wszystkim, którzy posiadają jakiegokolwiek rzeczy należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cośkolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do dnia 27 lutego 1926 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.

Sąd Powiatowy w Śremie.

TRANSPORT DO FRANCJI.

Następny transport do Francji górników i robotników do górnictwa i fabryk z powiatu średzkiego i średzkiego odchodzić będzie w dniu 14 lutego br. Kandydaci chętni na wyjazd winni się zgłosić w dniu 10 lutego br. o godz. 9-tej rano w biurze Eksp. Państw. Urzędu Pośrednictwa Pracy w Środzie, gdzie odbędzie się badanie lekarskie na miejscu.

Do wyjazdu potrzebne są następujące dokumenty: Wykaz osobisty z fotografią, dla roczników od 18 — 26 lat włącznie zezwolenie z P. K. U. oraz zaświadczenie od gminy, że z podatkami nie zalega i że przeciw wyjazdowi do Francji nie zachodzą żadne przeszkody.

Kierownik Urzędu
Tomaszewski.

Przymusowa licytacja!

W czwartek, dnia 11. lutego b. r. o godz. 10¹/₂ przed południem sprzedam w Kórniku przy tartaku parowym najwięcej dającemu za gotówkę:

13 kbm. desek,
i 7¹/₂ kbm kantówki.

Talarczyk
kom. sądowy.

OBWIESZCZENIE.

Stosownie do § 360. 2. kod. karn. przypominamy niniejszem interesowanym, ażeby dokonali prawidłowego obierania gąsienic z drzew owocowych w ogrodach, przy drogach i t. d.

Niedopełnienie obowiązku tego dokonane będzie na koszt niedbałych, którym równocześnie nałoży się surową karę.

Śrem, dnia 5-go lutego 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny.

WYDZIERŻAWIE.

na 1 rok

gospodarstwo ca 70 morgowe w Dębcu K. l. p. Kur-
nik najlepszej ziemi najwięcej dającemu zaraz
Zgłoszenia przyjmuje J. Strzyżowski, sekwestратор,
Poznań, ul. Mielżyńskiego 23.

Walne Zgromadzenie

nijęj podpisanej Spółdzielni odbędzie się
w niedzielę dnia 21. lutego 1926 r.
o godzinie 12³⁰ w południe na sali Hotelu „Bazar”
w Śremie na które Szan. Członków zapraszamy.

Śrem, dnia 21 stycznia 1926 r.

„ZGODA” Spółdzielnia Spożywców
Sp. z z. ogr. odpow.
w Śremie.

Truczna

przeciw drapieżnikom wyłożona zo-
stała na polach majątności
Szoldry.

Złamki żeliwne

(szmelc lany)

kupuje płaci najwyższe ceny

fabryka maszyn i odlewnia żelaza

ST. MALINOWSKI

w Śremie.

Nie zapominaj
nigdy przy zakupach

o musztardzie stołowej.

„PALMO”

Tylko „P A L M O” daje gwarancję
dobrego i wykwintnego smaku.

FABRYKA MUSZTARDY

„PALERMO”

T. z. o. p.

POZNAŃ.

Szewska 7.

Tel. 38-04.

Ogłaszajcie w

„Oredowniku”

Bibljoteka wesołych i sensacyjnych opowieści

WYDAJE w odstępach dziesięciodniowych 9 książek i 9 dodatków ilustrowanych p. t. „DEKADA“

za 4 zł 50 groszy kwartalnie

półrocznie (18 tomów) — 9 zł, rocznie (36 tomów) — 18 zł.

Za tę śmiesznie niską cenę będziecie mieli najserdeczniejszego przyjaciela, który serca wasze, ściany domu waszego obdarzy radością pogodą i weselem.

W pierwszym kwartale 1926 r. będą wydane:

Pochwała wesołości, — Jon; Miss Ket, morderca — Z. Kleszczyński; Z notatnika karykaturzysty — J. Szwajcer (Jotes); Jenerał Maj — St. Strumph Wojtkiewicz; Księga Snobów — M. Thackeray; Słoneczny domek — M. H. Szpyrkówna; W poszukiwaniu białego kota — Barry Pain; Republika niemych — Saint Granier i Max Aighion.

Nazwiska te są gwarancją doborowej i naprawdę pogodnej treści naszych książek.

Każdemu nadsyłającemu prenumeratę, odwrotną pocztą przesyłamy wskazówki, dające możność wycofania wpłaconych na prenumeratę pieniędzy i mimo to otrzymywania książek w ciągu całego roku.

Prenumeratę wpłacać należy na konto P. K. O. 12.155 lub przekazem pocztowym na adres:

Bibljoteka wesołych i sensacyjnych opowieści, Warszawa Grzybowska 11.

K. Smoleński, Śrem.

warsztaty mechaniczne.

Reperacja wszelkich motorów, maszyn, ogrzewań centralnych i t. d.

WSZELKIE INSTALACJE.

Otwieram

kancelarię adwokacką

z dniem 5. lutego 1926 r.

w ŚREMIE,

przy ulicy Przemysława

Edward Trauczyński,
adwokat.

„NASZA KSIĄŻKA“

CIEKAWA I CENNA KSIĄŻNICĘ MOŻE POSIAĆ KAŻDY ZAPRENUMEROWAWSZY
za 7 (siedem złotych) kwartalnie

wychodzącą, co tydzień w objętości stu kilkudziesięciu stronic bibljotekę

„NASZA KSIĄŻKA“ która zawierać będzie utwory pierwszorzęd. pisarzy polskich i obcych.

Ozdobą każdego domu
polskiego staną się

Obrazy Malarzy Polskich

w pięknie wykonanych, reprodukcjach które
otrzymają bezpłatn. wszyscy prenumeratorzy

Co miesiąc każdy prenumerator otrzyma jako premjum CENNY O B R A Z oraz będzie uczestniczył co kwartał
w losowaniu specjalnych 3 cennych premji, jak to:

Złoty zegarek męski, damski, maszyna do szycia i t. p.

Prenumeratę wpłacać należy we wszystkich urzędach pocztowych na konto P. K. O. 1210
lub przekazem pocztowym: **Spółeczne Biuro Prasowe, Warszawa Sosnowa 12.**